

Det moderne spøgelseshus.

Emne: I dette projekt, vil jeg sammen med andre aktører undersøge om der er en sammenhæng mellem huse bygget i det økonomiske boom i starten af det 20. århundrede i Amerika, og husene bygget i det økonomiske opsving i starten af det 21. århundrede.

Jeg ønsker at undersøge dette emne ved at sammenligne to typer huse, de victorianske palæer og modernistiske villaer der blev bygget senere hen, jeg vil stille spørgsmålene: hvordan er arkitektur forbundet med vores kulturs zeitgeist? Korrupperer vores begær for besidde genstande, vores måder at bygge hjem på? og hvordan er arkitektur forbundet med andre medier som film, litteratur og historiefortælling.

Jeg ønsker at bruge en blanding af arkitektur, filmteori, filosofi og kunstteori. Ved at udvide disciplinerne, og blande deres teori, er mit håb, at det endelige resultat både bliver en mere kompleks oplevelse, men også giver et bredere publikum noget, de kan relatere til og dykke ned i. Det er vigtigt for mig at udvikle projektet i dialog med andre fagfolk, derfor har jeg inviteret arkitekten Nicolai William Buch og filmskaber/kunstneren Sophia Krowicki ind i projektet.

Introduktion: Det victorianske palæ blev bygget af de nye rige lige efter industrialiseringen og det økonomiske boom i Amerika. Med spir, rækværk og pompøse udskæringer af træ, som er klasket overalt på facaderne på bygningerne, symboliserede de dårlig smag og overflod selv i sin tid. Efter populariteten af victorianske palæer i Amerika mellem 1880 og 1910, blev mange af dem forladt, og de blev relikvier fra deres tid, ensomme strukturer, der sad i landskabet, som langsomt faldt fra hinanden.

Palæerne begyndte at blive forbundet med spøgelse og mord, hjulpet af film som "Psycho" og tegnefilmen af Charles Addams "The Addams Family".

Gennem populærkultur blev det victorianske hus, til det som vi tænker på, når vi siger et spøgelseshus, og æstetikken blev direkte forbundet med gru og gys.

I dag ser vi de modernistiske villaer, som er inspireret af det forrige århundredes funktionalisme, de er siden starten af årtusindet blevet en arketype for huse i overklasse boligområder i Skandinavien. I modsætning til de victorianske palæer er den modernistiske villa kultur minimalistiske og den funktionalistiske fremtoning et symbol på indre og ydre rigdom samt en ny kapitalistisk måde at balancere velstand og omsorg på, hvor bæredygtighed og enkel æstetik maskerer bygningens facade.

Men selvom de to hustyper er meget forskellige i deres midler og mål, tror jeg, at de er ens i deres fiaskoer, og hvad det endelige resultat viser, at filosofierne bag arkitekturen bliver korruperet af menneskets ego og ønske om at vise rigdom frem. Jeg ser en klar sammenhæng mellem, hvad det victorianske palæ repræsenterer og dets historie, og hvad modernistiske villaer repræsenterer i dag, et neo-kapitalistisk hjemstøbt hus, der afspejler historien om det victorianske hjemstøbte palæ. De gotiske fortællinger, der portrætterede de victorianske palæer som isolerede symboler på forfald og frygt, genfødt i nutidens villahuse.

Den modernistiske villa er ved at blive et symbol på, hvordan neo-kapitalismen fejler i at nå sit mål, balance, og da de victorianske huse engang var et grotesk symbol på dårligt forvaltet rigdom, er villaerne blevet et symbol på dårligt forvaltet "indre" rigdom..

Bygningernes ensomme statur og behovet for at bygge det afspejler noget, der "hjem søger" selve menneskets ånd, vores eget behov for at skabe noget, der er større end os selv, i disse to tilfælde afspejler husene tomheden i de ideer, de var og er bygget på.

Gennem film som Parasite, the invisible man og ex machina, er den moderne villa ved at blive det moderne spøgelseshus.

Praktisk implikation: Til projektet vil jeg skabe et realistisk modelhus, eksperimentere med skalaen og perspektiv, så det giver illusionen af at man står og kigger op huset fra gaden, modellen vil blive formet efter æstetikerne som man så på en forstands villa. et, typehuse til overklassefamilier, med en masse disponibel indkomst.

Tagene i villaerne vil ofte være flade, facaderne er typisk hvide og ensartede, og en af hovedmaterialerne er beton, hvilket skaber det karakteristiske kasseformede udseende, som bygningerne næsten altid har.

Modellen skal tegnes og skabes i samarbejde med arkitekten Nicolai Buch.

Mit ønske er at installere led skærme i modellen ved at erstatte model husets vinduer med små skærme. Jeg kan afspille film på skærmene og dermed skabe et scenarium der udspiller sig i vinduerne på modellen. Videoerne på skærmene bliver synkroniseret, så en karakter kan bevæge sig fra et vindue til et andet, så et fælles narrativ kan udspille sig i værket, gennem alle vinduerne.

Dette vil være en reference til det victorianske palæets filmhistorie og som en illusion af realtids-begivenheder, der eksisterer inde i modellen.

En moderne gyserfilm, der udspiller sig for øjnene af beskueren, beskueren for muligheden for at "lure" på modelhuset fra afstand, og observere hændelserne der foregår i huset.

Jeg ønsker, at scenariet, der vises på skærmen, skal være en mordhistorie, en gyserfilm der forvandler modellen til en scene hvor en scenariet udspiller sig.

En familie bevæger sig rundt i huset, men en sort skikkelse pludselig dukker op og begynder at dræbe beboerne. En person kan stå i et rum fuldstændig uvidende for scenariet, der udfolder sig i hele huset.

beskueren af værket, kan bevæge sig rundt om huset, og følge med i hvad der sker i huset fra flere forskellige vinkler, alvidende, men er efterladt magtesløs for begivenhederne der udfolder sig foran deres øjne.

Filmen skal skrives og skabes i samarbejde med kunstneren og filmskabereren Sophia Krowicki.

Ved at sammenligne de to huse, og flytte fortællingen fra den ene type hus til den anden, er mit håb, at folk reflekterer over betydningen af, hvordan vi opskalere æstetiker på en måde hvor den mister sin oprindelige symbolværdi ? Hvad betyder det for vores landskab og vores hjem? hvilke spor sætter det på vores kultur i forhold til det moderne kunst og film billede.

